

Arm.	Pres.	C.	N
189	111	8	22.

La primera nit.

Acte 2^{on}

1771

No 200
Dumplings

1771

Acte segon.

Quadro primer

Celo curt. Un corredor.

Escena unica.

Carlos y Virginia.

Car = Si, dona, que vindrà,
no tingui por.

Vir = No teniam d' haver
sortit de Vilatranguí,
la sens ell.

Car = (També te raho amb
aixó... jo m' hauria
estalviat el sentimente
... nuvi. Qui no s'hi
sent trovantse sol, bis
a bis ab una nuvia
tant bufona, tant ten-
dre) Vaya, no fassi
el patarell, Virginia,

3

... que portan l'equi-
patge

(als camalichs)

Deixin'ho allí, ja ho
aconduhirém després.

(fan mutis)

Vit = No crech que may s'
hagi vist, en un viat-
ge de nuvis, que l'
marit no acompanyi
à la senyora.

Car = Sa ho se'. Però que
no li he dit lo motiu?
Ha sigut un cas ur-
gent, l'ha enviat
à buscar un amic

seu per fer un testa-
ment.

Virg = Ho haquès deixat pel
nostre regrés.

Car = Pero si s' estava mo-
rint, com volia que
ho deixés?

Virg = Perque no ho feya
avants, o' perque no's
moría de repent y
aixís no hi hauria
pensat.

Car = Un altre vegada ja
ho farà. Anem, a-
nem.

Virg = Ah! no vuy entrar

4
al cuarto ab vostè.

Car = No l'hi dich pas, dona. Anem cap allà que seurem y esperarem que n'bandit arribi. Si haurà escapat el nostre tren y vindrà ab el de las vuit. D'aquí mitj hora 'l té aquí.

Virg = Voldria treurem la flor d'axahar...

Car = Perqué?

Vir = Si's pensessin que vos té y jo som els nuves?

Car = No s'ho pensaran. Seu-

reim ben lluny l' un
de l' altre y ademés
a la vista salta que
vosté y jo, no... Des-
prés que no sab que
aixó es feina d' en
bandit... Tapissela,
tapissela bé que no
s' esbravi. Si al arri-
var no hi veya la
flor posada, ... qui
sab lo que pensaria.
Es creuria que ja l'
hi han pres la feina
y ... (Vaja, lo dit,
me sento nuvi.)

(fan mutis)

Fi del cuadro primer.

Cuadro según.

Escena partida.

Escena I.

Joan y Carme.

---

bar = Bueno, ja está tot á
punt. No hi falta

res...

Jo = del que hi ha.

Car = Naturalment.

Jo = Pero hi falta lo principal... el parell de nuvis que's diquin parauletas dolces, que's fassin foras caricias, que's fassin...

Car = Fassi el favor. Ave Maria, es un fastich. sempre té la vista als dits!

Jo = Es per explicarli millor las cosas. Oh! Y sobre tot, lo que passará dintre de poch en

aquesta cambra nup-
cial. Si no li espli-
qués con todo el deta-
lle, que el argumentó
requiere, sobre tot amb
molt de... tall, no m'
entendria pas.

Car: Ni'l vuy entendre.

Quant me casi, ja
m'ho explicava'l meu
marit.

Jo: Y fins aquell moment
vol anar de cucurulla,
que diuen els come-
diants quant no sa-
ben el paper? Ab.

7
una lliçó que jo l'
hi donqués, que li
ensenyaria tot lo que
hi ha per ensenyar,
podria estar segura de
que'l que tingui de
ser lo seu marit, no
diria interiorment qui-
na xicota mes quin-
to!

Car = Que m' digui quinto
ó sargento, tant se
m' vendona!

Jo = M' agradaria veure-
la'l dia que's casí,
a veure si al estar

sola ab el seu marit
a n' a la cambra nup-
cial, si també seria
tant esquerpa... y l'
hi fugirà.

Car= Si d' a que no'!

So= Ah! no? Bravo! No

diu sempre que' es
homes l' hi fan por?

Car= Si.

So= I donchs quina dife-
rencia hi haurà en-
tre jo y el seu ma-
rit? Que no serà
un home?

Car= Naturalment. Pero

ell serà lo meu marit.

So = Y jo sense serho, també
n'hi puch fer...

Car = De qué?

So = De marit.

Car = No es igual.

So = Y que sab vosté si en-
care no... Ah! Carme-
ta! Si puquessim pu-
jarhi tots dos en
aquest catafalch tant
maco!

(vol abraçarla)

Car = Altre vegada! Que
l'hi bé gaire sovint?

So = Cada vegada un cop.

Car = Sent? ja l' cridan.

So = Voy! Si no que m
cridan...

Car = Qué?

So = Qué? Ré! Ja l' hi

he dit... Qui es aquest
desesperat?

Car = Vaqi, cuiti.

So = Vaig.

(mitj mutis)

Ah! Donqui la úl-
tima mirada. Que no
hi falti res. Que hi
hagi la botella de
champany, las copas,
l' aygua del carme

la capseta de...

Car = Tot hi es... vaqi, va-
qi.

So = Pitera!

(mutis)

Car = Beneyt! Ay, homes, ho-
mes! Entre tots me fan
estar sempre mes... d'
allos!... Qui poques...
la ampolleta, la cap-
seta... la... las tova-
llobas, la... lo cham-
pany... las copas, las
pastas... Sa deuen
ser aqui.

Escena II.

*Carme, Candit, Virginia
Carlos y Mossos.*

Mos = Deixeho alla dins, qu'
es mes gran.

Can = Passa noya.

Vir = Bona nit.

Car = Bona nit, senyoreta.

Can = He pogut escabullir-
me, pero... al arriuar
a la estació, arranca-
va'l tren. Y per tor-
na, are m' ha acom-

panyat la pluja fins
aqui. Sort qu' he co-
regut.

Car = Que descansen, es a dir...

Vaig a sopar y a dor-
mir. Fins a demà.

Can

Virg

{ Fins a demà.

(mutis Carlos)

Escena III.

Carne, Candit y Virginia.

Car = Bona nit, senyoret.

Can = Bona nit. Be, que
me'n dius de la nos-
tra cambra nupcial?

Vir = Que m'agrada.

Car = Aquesta habitació es
la mes complerta de
la casa. Aquesta
porteta es la del cuar-
to de bany. També
hi ha el seu lava-
bo.

Vir = Qu' es gran.

Car = Molts l'aprofitan per
vestirshi...

Can = Millor per despullarsi.

Car = Aquesta altre es lo
 quarto tocador. Es mes
 petit, pero es suficient.
 Si s' vol, aquest pot
 servir per la senyora
 y l' altre pel senyor.

Can = No esta mal.

Car = El llit...

Can = El nostre llit, noya...

Car = El llit fa vuit dias
 que es aqui... Fe dos
 matalassos nous y un
 sommier també nou
 dels que no creixeren;
 ja m' ho sabran dir,
 no tingui por que nin-

qui ^{ls} senti.
Can = Molt bé; molt bé.

Car = La senyoreta ^m nece-
sitará per despullar-
se.

Can = No, no.

Car = Be, tenint a vosté...
Aixís, que passin una
bona nit, fins demá
el demati.

Can = A propòsit de demá
el demati.

Vir = Que' ns cridin dejorn.

Can = No pas demá, no pas
demá.

Vir = Ay, ay, que no sabs

que cada dia m llevo
a las set?

Car = Demà, no, senyoreta,
demà, no.

Can = Que' ns entrin bé es-
morzar.

Car = A quina hora? A las
once?

Can = No, a las deu.

Virg = Per mi, xacolata ab
torrada...

Can = No pas demà. Dos bis-
techs ben revinguts y
forsas patatas.

Vir = Ay, ay, pero que no
sabs que preneh xaco-

lata?

Car = Demà, no, senyoreta,
demà, no.

Can = Intesos, eh?

Car = Si senyor. A la taule-
ta trobarà lo que ne-
cessiti, senyoret.

Can = Està bé, està bé.

Car = Que tingan bona nit.

Blados = Bona nit.

(Mutis Carme)

Escena IV.

Candit y Virginia; després
 Mossos y Cambreras, que es-
 coltan desde'l corredor.

Can = Gracias a Deu.

Vir = Estich molt enfadada
 ab tu. Ferme fer lo
 viatge de nuvia, ab
 un amic teu!

Can = Las circunstancias...

Vir = Perque tenias d'anar-
 hi?

Can = Ab qui?

Vir = A casa del teu amic!

Can = Se m' ha agafat del
 bras y vulgas, no vul-

gas...

Virg = Ay, ay, me creya que
s'estava morint!

Can = Qui t'ho ha dit?

Virg = En Carlos!

Can = (No sé perque ha tin-
gut de matà a nin-
gu aquell) (Vaya u-
nas ganas de com-
prometre...) El que s'es-
tava morint era el
germà del que ha vin-
gut.

Virg = Ah! Y ja ha fet el
testament?

Can = Si, tot ho ha fet, tot...

pero parlem de nosal-
tres. Per fi ha arri-
bat lo moment que
tant desitjava. Virgi-
nia meva! Sa ets
meva, tota meva!

Virg = bandit! m' estimas
forsa?

Can = Ab tota l'anima. I
tu?

Virg = També molt.

Música.

Vir = Finch una set!

Can = I jo! Calla! Mira,
Virginia!

Virg = Que bé!

(Pausa)

Vir = Fen compte a ferme
mal.

Can = No tinguis por.

Vir = Noy, que t' costa! No
el trençarás pas!

Can = Ab un xich de pacien-
cia. Are. Ja està.

Vir = Que poca forsa.

Can = Para, para, qu' es
bessa.

Virg = Fe. Fe' n cuydado; m'
nullas tota.

Virg = Que' s' bó! Que m'
agrada!
Ja tu?

Can = Molt! Para, té mes.

Vir = Ay, quinas pestigollas.

So = Pestigollas!! Lladre!

Can = En demanaré un pa-
rell d'empollas mes.

Vir = No, deixa...

Can = Perquè? Si 'ns agrada
tant a tots dos?

(Bruca y surt un
mosso)

Porti dugas ampollas
de champany si es ter-
vit... Entrilas vostè
mateix...

Vir = Vinga que m'ajudaràs
a treure la roba del

mundo.

Can = Valdria mes anar a
dormir.

Vir = Cap al llit ja?

Can = Si, si... Tinc unes
ganas de serhi...

Virg = Ah! E' advertixo que
al llit no m' hi fico
siño a las foscas.

Can = Bueno, dona, com vul-
quis.

(Entran 2ª esquerra)

Escena V.

Joan

Ningü... Todo está
 igual, igual que a-
 yer... Igual, no... mau.
 Ba, ba, qui tingui
 feyna que la fassi.

Escena VI

Victoria, Candit y Riusech.

Vic = Primer pis, número 8.
 Is aquí.

Can = Qu' es ignocenta.

Vic = Estarém bé!

Can = Qué!

Vic = Cándit! Y l'altre are...

Can = Ay la mare!

Vic = Guysta, amagat!

Can = Pero...

Vic = Aquí.

(bandit entra al
armari)

Es estrany que'l trobi
aquí.

Rui = Soch jo. Que tens?
Que no't trobas bé?

Vic = No.

Rui = Has vinguet corrents per

por de mullarte y total
queyan quatre gotas.

Vic = (Enrahona mes baix)

No se que tinch ab
cap!

Rui = És un cop d'aire... no
serà res.

Vic = Ay! So que m'creya
passar una nit tant
felisa ab el meu molto-
net y té...

Rui = Jicat al llit, apa, t'aju-
dare a despullarte.

Vic = Ay! pero hi are! si ni
puch mourem!... Dei-
xam, deixam, aixis pot-

se m passard.

Rui = Com vulquis.

Vic = Vesten; si t necessito

ja t fare avisar.

Rui = Vols quedar-te sola?

Vic = Si, si; Si t tingues a-

prop, potsé m vindriam

tentacions de... E' estimo

tant! So' m conech, no

sabria estarmen de fer

bestiesas...

Rui = Pero...

Vic = Vesten que no estich

per brochs... aquesta

migranya... els nervis,

... Demà recuperarem

lo perdut... vinga per
alla à las deu, sents?

Adeu, fins a demà, Mol-
tonet meu.

Rui = Vaya un contratemps!
Fins a demà.

Vic = Adeu, nen meu, adeu.

Rui = Aquesta migranya re-
pentina...

(mutis)

Escena VII

Victoria, Candit.

Vic. Ja es fora. Surt.

Can. Un minut mes y de cos
present!

Vic. Ay!

Can. Ferme ayre! Qui era?

Vic. El teu sucesor. En

Molto, pero l'he des-
pedit.

M'estimo mes estar ab
tu.

Can. Gracias (Aixis te mo-
rissis)

Vic. Quina sorpresa! No
esperava pas trobar-te.

Can. (Ni jo)

Vic. Vet' aqui perque te m'

has escapat allí a Vila-
tranquila. Sabias que
venia aqui a Vilamoqu-
da y hauras dit, pre-
nemli la delantera y li
donarem una sorpresa.

Can = Si, aixó mateix. (Y la
Virginia allí)

Vic = Que tens?

Can = Res. Son els nervis (Men-
tres no piqui...)

Vic = Beurém una copeta de
champany, ja que n
tenim aquí. L'has fet
portar tu?

Can = Si... (No se ahont soch)

Es horroros lo que m
passa. A la mateixa
cambra nupcial, la me-
va dona y la meva
ex-querida! Ex!

Vic. Per tu. Bea.

Can. No creïes que hi ha
malalti al altre cuarto.

Vic. Després de dos mesos de
no veurens, avuy serà
com si diguessim la
nostra nit de nuvis.

Can. Si (Vaya una nit
de nuvis)

Vic. Be, beu mes.

Can. No, prou.

Vic = Si home. Aixó ento-
na. ¿ Veritat que es-
tás convenent de que
t' estimo molt, molt,
molt?

Can = Si. (Santa Quiteria)

Vic = El que queda, ens el
beurem tots dos. Pri-
mer jo. Sembla que
toqui la trompeta.

Can = Efectivament.

Vic = Are tu.

Can = Quins murrutus tens mes
dolosos!

Vic = Vaig a despullarme.

Can = No! Aquí, aquí es el

cuarto lavabo.
Vic = Vols entrar a perflu,
marte?
Can = No, no. Ves. Y ara
toquem el dos ab la
Virginia. Si, pero a
quin cuarto la porto?
Aquest potter esta
vuit. Divinament.

Escena VIII

Candit y Virginia

Virg = Perque m' has tancaat?

Can = Per broma.

Virg = Ab qui enrahonavas?

Can = Ab el mossó... que
m' ha dit que t' amo
no s' ha recordat que
el sostre d' aquest cuar-
to està a punt de cau-
re... Anem!

Virg = Y la roba?

Can = Sa la trauré jo. Des-
pullat y ficiat al llit
que ja vinch.

Virg = Pero...

Can = Pst! No cridis. - Si la
deixo tançada armará

tan escandal. Y si l'
obro... y la Virginia...
Virg. M' agradava mes l'
altre llet y l' altre
cuarto
Can. Com pica la... madre.

Escena IX.

Mateixos y Victoria.

Vic. Perque has tancat?
Can. Per... broma! Ay! el
cap!

Vic = Que't passa?

Can = Que'm roda... No sé
si es l'emoció o el
xampany, pero'm ro-
da.

Vic = Anem al llit, anem...
que's tart. Lo costat
dret, per mi, com sem-
pre.

Can = Bueno (I la Virginia?)

Vic = Ahont vas?

Can = A dir al mosso que'ns
eridi aviat.

Vic = Fruca...

Can = Si pogués fugir ab
globo.

Verg. No entris!

Bo! Qui ha apagat
la electricitat?

Can = Sa acabas?

Vig = Si.

Can = Perque has apagat el
llum?

Verg. S'ha apagat sol.

Can = Deu haberse fos el plom.

Vols mistos per encen-
dre l'espelma?

Verg = No, no, tant se val.

No entris per això, no.
Esperat un moment.

Can = Está bé.

Vic = A quina hora li has

dit?

Can = A las set.

Vic = Tanca la porta.

Can = Que tanqui la porta?

Vic = Naturalmente, home.

No podem pas dallòs
ab la porta ajustada
no més.

Can = Al menos s'adormis
desseguida! Pero Cà!
Voldrà fer broma!

Vic = Guyta!

Can = Are. (Y la dona que
deu fer sola? Deu es-
perarme per... y lo mes
calent es a l'ayguera)

Vic = Soy, que vas elegant
de dins.

Can = De nuvi.

Vic = Que dius?

Can (M' ha escapat) Es
clà! No has parlat de
la nit de nuvis? Donchs
per aixó...

Vic = Est! Sa pots entrar.

Escena X.

Mateixos, Calamanda y
Carlos.

Cal = No he pogut de men-
nos. Al ser a casa,
cuant ell mes distret
estava m' en he anat
sense dirli res... he fu-
git com un lladre!
Vostè no sab lo que
pateix una mare cu-
ant li prenen la fi-
lla per... Al pensar
qu' un la...

Carl = Be, dona, no's des-
paciènti.

Pirg = Pit! Sa pots entrar.

Cal = Que fa molt que es-
tán sols?

Car = Bà ... anek minuts.
(Si ho sabias)

Cal = Aixís encare hi arriba,
re á temps. Tot just
deuhen estar á punt...

Car = (Si á punt de carme-
lo.)

Cal = A punt d'anarsen al
llit. És aquí?

Car = Si senyora.

Cal = Gracias. ¿Vosté quin
cuarto té?

Car = Arc vaig á pregun-
tarho. Ab lo seu
permis.

Cal = Passióbé tinga y mol.

tas gràcias per tot.

Car: De res.

(balamanda truca
à la porta)

Can = } Qui deu ser?
Vic = }

Can = (Si serà la Virginia)

Ay, ay, ay, el cap.

Cal = Que tardan a obrir.

Vic = Pst! Sa pots entrar.

Can = Obra, home!

Cal = Fapat-tota. (La sogra.

Ay, ay, el cap.)

Cal = Ahont es la meua fi-
lla? i Que ja es al
llit?

Vic = Qué?

Can = Si, si.

Cal = Que fa vosté aquí en
panyos menores da
vant ol' una senyo-
ra, de dugas senyo-
ras. Vagi a bestirte
desse quida... Aquí
no.

Can = (Que passará! (Ay
ay, ay, el cap!)

(mutes)

Viz = Pst! Ja pots entrar.
Pero qu' espera a-
quest home?

Escena XI

Virginia, Victoria y Calamanda, luego Carlos y bandit.

---

bal. S' ha tapat tota... Be,
la vergonya... Soch
jo... la teva mare... qu'
ha fugit del costat del
teu pare per poguete
fer l' ultim petó de...
solteria y dute algunas
paraulas qu' una ma-
re te di ma, quant

curriban aquestas occa-
sions.

Vic = Pero qu' es aquest bu-
llit!

Cal = Serà millor que t' ho
diqui a las foscas. A-
hont es alló d' apagar
l' electricitat? Ah!

Vic = (Si ho entench que m'
pelin)

Cal = No he vingut per re-
nyarte, no, ja pots des-
tafarte, filleta... Tinch
per cumplir fins al
últim moment els de-
bers de mare. - i No

vols que't vegi la ro-
ja de las teves gallas?

Pobre filla meva! Eü
no sabs lo que's un
home! Quié? Riis?

Eü creus coneixe al que
ja't teu marit, per
que l'has tractat molt
temps, l'has vist molt
mudat... Per coneixe
bé, tens d'esperar que
se't presenti despullat,
que...

Virg = Pit! Sa pots entrar!
Que espera!

Cal = Pero no t'espantis, sentis?

No t'el miris; tanca
els ulls; es lo millor
per no veure res. Un
marit, filla meua, no
es un pare, ni una
mare, ni una dida,
ni una ninyera. Ell
no se't posarà a la
falda per cantarte
l'arri-arri, tatanet,
o per explicarte si una
vegada era un Rey,
que tenia o no tenia
... No. Ab ell apen-
dràs altres coses que
no sabs. Considera

62
que lo que't digui y
fassi serà pel teu
bé y de la humanitat.
Un sant, que no re-
condo si era Sant Cris-
tòfol nano, ja va dir-
ho: "bracet y multi-
plicat"

(plora)

Car = Està bé, està bé. Finch
una son, que no hi
veig.

Ving = Ah! ll! Gràcias a Deu!
Deixam tapar bé.

Car = Deu estar espatllat.
Ni espelma. Uy! y no

m' tinc cap mes. Ba-
bo! Ara no tinc mis-
tos. M' despullare a
las foscas.

Call- Be, ell ja s' cuidarà
de destaparte. Fins a
demà, filla meua.

(mutis)

Ve- Bandit! Pobre dona;
m' ha pres per la se-
ua filla... Son aqui
a la fonda també
els nius? Pero com
diantre s' ha equivo-
cat. Y en bandit?
bandit! Que fa!

bandit!

Escena ultima

Ruisech, Carlos y Virginia
Victoria, bandit, Amelia,
Arcalde, Agutrib, Mossos,
da Calamanda y Mamet

Rui = Ist! No hi es? Deu
haber anat a... Bue-
no. El hi donare una
sorpresa.

Vi = Sembla que estigui

borracho.

Rui = Ab qui enrahona?

Vic = bandit!

Rui = Que diu!

Vi =

Ay!

Carl = Qui es?

Virg = bandit!

Car = Virginia!

Virg = Vostè! Vagissen o cri-
do.

Car = Pero... (ella aqui...
y ell)

Virg =

Y en bandit?

Rui =

Ab en bandit? (y
la seva dona?)

Vic =

Fai! Vesten! Vesten!

Rui = Vet' aquí la migra-
nya! Hem acabat
per sempre, per tem-
pre.

Vic = Vesten, vesten-

Amé = Si senyor, si.

Rui = Què! L' Amèlia!

Am = Seran en aquest.

Mos = Hi ha uns núvies!

Am = És lo meu marit!

Ced = Ay!

Aré = Obrin en nom de l'
Autoritat!

Vic = Què?

Ving = Lo meu marit, lo meu
marit.

Car = Arc! No credi!

Arc = Obrin!

Vic = Que sera?

Am = Es ella, si. Vosté dona
fe qu' ella y lo meu
marit... bn bandit?

Mos = (Y la nuvia?)

Vic = Marit de vosté?

Am = No.

Arc = No es lo seu marit?

Am = Aquest no, pero es a-
qui, n' estich segura.

Cal = Agafeulo!

Ma = Cal amanda!

Cal = Un home s' ha atre-
vit...

Rui = M' he equivocat de
cuarto.

Ma = Qui ha tacat lo meu
honor? Aquell?

Rui = { Vosté?
Ma = }

Am = El meu marit.

Cal = Atrevit!

Am = Ab da Calamanda!

Ving - bandit!

Vic = Qué?

Cal = Qué?

Am = Qué?

Cal = { Ab en Carlos.
Ma = }

Carl = Senyora.

lla = bis veurem.

Am = Senyor Arcalde.

Arc = Guina barreja.

Mos = Lo champany? Aquest
ho arreglará tot cuant
li hagi pasat la mo-
na.)

Ji del cuadro segon

Quadro tercer

La mateixa decoració.

Escena I.

*Victoria, Alcalde, Agutxil,
Mosso y Carlos.*

Mos = Es inutil. Se veu que

l'ha agafada de con-
fianza.

Arc. = Efectivament. (Qu' es
blanca)

(Mirant à Victoria)

Vic = Ja l'adormit ó l'en-
sofit, pero l' deixaré
estaburnit.

(hi pega una bo-
fetada)

Mos = I va la tercera.

(bandit fa un mo-
himent)

Are, are sembla que'
s comença à sentir de
las bufas.

Vic = Perque busa are?

Mos = Potser es pensa que
apaga'l llum.

Vic = La l' hi donarè el llum
jo. De modo que ca-
sat?

Arc = La n' hi ha prou.
(a Victoria que
va per pegar a
bandit)

Carl = No n' hi ha hagut
prou d'acompanyarla,
... sino que la fata-
litat ens ha posat
al borde del precipi-
cio.

Si'ns precipita del
tot y acabem per...
anar a fons... qual-
sevol ho arregla.

Vic = Pero acaba d'estar en
sopit, recorrau!

Can = Ay!

Mos = Sa diu ay! es cosa de
poch rato!

Petre = Que intrépida! Que n
té de pit!

Mos = Sa fa rato que me'l
miro!

Can = Ahont soch?

Fots

(Riuen)

Arc = Vaya una pregunta!

Mos = Poter s'en hi ha anat
tot... fins la memoria.

Arc = Diqui, fari'l favor.
De debó es lo teu a-
mant?

Vic = Si li deya que no no'
m creuria.

Arc = Y l'altre?

Vic = Ho era.

Arc = Y no n té cap mes per
fer el terceto?

Vic = Vosté.

Arc = No fari bromas. (Si
l'haquès fletxada)

Can = Mont sock?

Vic = Fant desmemoriat

¿cómo estás?

Escena II.

Mateixos y Calamanda.

Can = Ah! ¿es usted sogra?

Cal = A mi no me digui
sogra; usted no me es
res.

Carl = Vaig a penbre una
copeta d'ayguanaf,
perque me sento una
cosa que me puja y

m baixa.

(mutis)

Cal.= No senyor res! Ahont
es tot alló que va
dir-me de que ja havia
acabat ab aquesta se-
nyora?

Can.= És veritat... pero la
fatalitat...

Cal.= No se m'acosti, Newin.
... Don Juan Fenorio!
Interrogui, senyor Ar-
calde, fari el favor...
Qu'expliqui, que jus-
tifiquei el perquè s'es-
tava tan content y ab pa-

nyos manores ab un
altre, en lloch de la
seva dona, de la me-
va filla.

Can = Ja li he dit que la
fatalitat... Jo acaba-
ba de deixar a la Vir-
ginia allà dins... y
esperaba que sortís per
... ab el cor palpi-
tant...

Arc = Passi las palpitations,
passi...

Vic = Ah! De modo que
allí dins? Vet aquí
perque no ha volgut

que hi entrés. Enganyar,
me d'aquest modo!

(li pega bofeta-
da)

Can = Ay!

Cal = Fort!

Mos = (I va la quarta!)

Cal = Sempre l'ha tractat
amb tant carinyo aque-
ta senyora?

Vic = Ja m'carrega ab tan-
ta senyora. Que ja
no s'recorda dels
consells que m'ha
dat a las foscas, ma-
mà?

Cal = Què? Vostè era...

Vic = Al llit, si senyora.

Cal = Al llit! Figuris lo que
haurà passat.

Can = Però si no ha passat
res.

Cal = Calli! Importissels pre-
sos, senyor Alcalde, a
n' aquest parell d'
adulterats. Pobre filla
meva!

Can = Ahont es? Ahont es?

Cal = Are se'n recorda.

Mos = (Foco'l dos. Sa acurba
ran d'arreqlarso)

(mutis foro)

Escena III.

Mateixos, Amelia y Ruisech.

Ame = Viena aquí! Vuy confondret... al devant de tots.

Rui = Pero...

Ame = És aquí!... ¡Veus? Y es lo teu! No es una proba mes? Ademés, jo he sentit a la fonda de Vilatranguila com quedabas per venir aquí a Vilamo-

guda.

Arç =

(Y ben moguda qu'es)

Am =

Amb aquesta senyora.

Vic =

(Aquesta també.)

Can =

Ell era'l Molto'?

Rui =

Be, que digui si'm
coneix.

Vic =

Lo no'l coneix a n'el
senyor.

Rui =

No veus?

Am =

Que t'pensas que'm
mamo'l dit?

Cal =

No passa senyor Rui-
sech.

Vic =

Ruisech, diu?

Cal =

Lo seu nom!

Vic = Molto!

Rui = (Ay, ay, ay!)

Vic = De modo que's diu
Ruissech? Perque m
vas dir que't deyas
bnrich Molto?

Am = Això mes. Y s' atrevix
a tutejarlo! Sa ho
sent, senyor Arcalde!
Vuy el divorci! El di-
vorci! Prenguin nota.

Arc = Apunti, senyor Canons.

Escena IV.

Mateixos, Mamet ab Vir-
ginia, luego Carlos y
l'amo de la fonda.

(Ils del cantó esquer
disputant)

Virg = Si! Y m' ha dit que
el sostre estava a punt
de caure y m' ha
portat al altre cuar-
to... Y ell, ell s' ha
quedat ab una altre.

(plora)

Mam = No ploris. Tot s' arre-
glará. Finch lo meu
plan per escamentarlo.

Pero m' juras que n
 Carlos no....

Virg.= No ha tingut temps...

Ma.= Ah! De modo que...

Vir.= M' hi posat a cridar.
 Es veu que s' ha equivo-
 cat de quarto...

Ma.= De quina' ns hem es-
 capat.

Entra, entra aqui.

Carl.= Sembla que m' ha pas-
 sat. Vostès?

Ma.= Carlos, jurim que lo
 qu' ha passat no ho ha
 buscat vosté?

Car.= Si juro senyor Mamet.

M' han indicat aquest
cuarto per dormir y ...
qui podia creure que
en bandi hi havia
fet passar la Virginia
per ...

Ma: Per quedar-se amb una
altre. Ah! pero no's
queixarà de la pesada.

L'Amo: Si senyors, lo mosso
m' ha dit qu' ha en-
dicat al senyor...

(per Riued))
y a la senyora ...
(Victoria)

el número 8 deb pri.

mer pis. Aquest es el
del principal.

Am= A tu y a n'ella! A
tots dos!

Rui. (Aquest ha acabat
de rematarho. Ha fet
de catxetero)

(mutis l'Agutxó)

Amo= Aquesta equivocació es
sens dubte la causa de
tot lo qu'ha passat.

Cal= Si dich que no li es
res vosté a la meua
filla! (Ja deuen
estar a punt.) No l'ha
tretat del seu costat? Per-

que ho feya.

Can = *(picant a la porta)*

Zancada!

Carl. = Y quant m'arrephequi
m'escanya.

Cal = Ah! es aqui?

Can = Virginia! Virginia!

Cal = Serà una tonta si
obra! Vaig a buscar
el meu marit. (Un
mal rato ningú te'l
treu de sobre.)

(mutis fora)
Ma = buyti! buyti!

Música.

41
Car = Si, Virginia meva!

Can = (Què?)

Ma = (Apa.)

Vir = De debó Carlos meu?

Can = Ab en Carlos! Madre!
Madre!

(Pica a la porta)

Car = No vuy que t'en recor-
dis mes d'en bandit.

Vir = M'ha deixat

Car = Per un altre, si. Y jo
no t deixaré per nin-
guí may, may! Té!
té!

(Va per abraçar-la)

Can = Que li deu donar are?

(pica mes fort)

Carl: Ni tiguiera una apro-
ximació. Deuen creure
que soch de marmol!

Verig= Vida meua!

car= bel meu!

Can= M' ha pres lo puerto
la primera nit. Ja
deu estar llest l' em-
blanquinat. Y per di-
xi ha fet aquells es-
crafalls en carlos qu-
ant l' hi he dit lo
de las manos limpias.
Mal amic! Lladre!

(pica)

S'hi han abonat á
 la cuenta. Els mato!
 Els mato!... Per aixó
 ben mirat es meva la
 culpa. S'he abando-
 nat per aquella...
 tenia d'haver tingut
 mes energia. Haverho
 fet al invrés.

(entra Caudit)

Am =

Ar. =

Riu =

Que passa?

Vi =

Amo =

Que hi ha?

Can =

Vosté aquí? Y la Vir-

ginia y en barlos?

Ma = Al llit.

Wi = Ay! En bandit.

Can = De modo que al llit
y vostè aquí...?

Ma = Ja ho veus.

Can = No crech que's trovi
cap mes pare ab tan-
ta... ba... tranquili-
tat. Els mataré! els
mataré!

Ma = No l'has feta acom-
panyar per en bar-
los? No l'has deixa-
da aquí sola, men-
tres tu allí estabas en

companyia? Donchs en
 Carlos n' hi ha vin-
 gut a fer.

Vic= En Carlos l' hi ha fre-
 gida! M' en alegro!

Can= Donchs jo no!

Am= No pot ser!...

Escena iultima.

Mateixos y Calamanda.

Cal= Que's vuitat lo que diu-
 hen. El veu el resultat

del seu comportament?
Can = No m' mareigi més,
fassi'l favor.

Ma = Virginia, demanali
perdó. Digali que no
hi tornaràs més.

Can = Perdonarla. Are hi
corro! Perqui m' ha
pres?

(pauza)

Encara gosar!

Ma = Vritat que si hagüés
sigut de debó haurias
fet molt poca broma?

Can = ¡ Què? ¡ Ha estat
una broma?

No han...

Ma = Are t' ho dich jo. Per-
qui m' ha pres?

Can = Virginia, perdonam!

Ame = Ja volia dir jo!...

Ma = Que t' serveixi de llió.
Lo que t'ls uns deixan,
els altres poden apro-
fitarho.

Car = Bueno, jo m' retiro. (For,
no a sentirme alló
que m' puja y m' bai-
xa!)

Can = Perdonan Carlos.

Ma = Gracias, Carlos.

Carl = No hi ha de qué.

Amo = Senyors que descansen
y... tirin un vel sobre
lo qu' ha passat.

Amo = { Bona nit.
Rui = }

Vic = Vol una copa de
champany?

Car = Gràcias.

Arc. = Què? Aquest fa el ter-
ceto? Y jo que hi enviat
recado a casa que no
m' esperessin, que tenia
feyna. M' hi lluit.

(mutis)

Rui = Bueno, si t' he enqa-
nyat y qué?

Am = Al últim confessas?

Rui = Graciai a' n' això t' estimo ab frenesi. E' he enganyat y fentho, he pogut comparar els teus atractius ab las altres y m' he convenent de que cap, cap...

Am = No. m' toquis.

Rui = Cap tant hermosa, tant ben feta, tant adorable, tant bona, com la meua Amelia.

Am = Se debó?

Rui = E' ho juro.

Am = bspis meu.

Rui = Si, sempre teu, tot teu.
Anem, anem a veu-
re quin es lo nostre
cuarto.

(mutis foro)

(Maniet vol fer
mitj mutis)

ban. No deixi estar! Semá
fare treure la maleta
y'ls baguls pels mos-
sos. Están tancats
y ténch la clau. Las
cuatre!

ua = Be', encare hi ha ho-
ras. Allevos al mitj
dia.

(Mutis Mamet y
Calamanda)

Vic= A Rey muerto, rey pues-
to!

Car=

(apart)

(abrazantla)

Si no arriua a ser a-
questa jo encara ba-
daria!

Can=

(abrazantse a Vir-

ginia)

Y olvida lo sucehit,
que estimantnos, molt,
(bufona,
trobareim felusia y bona

aquesta primera nit.

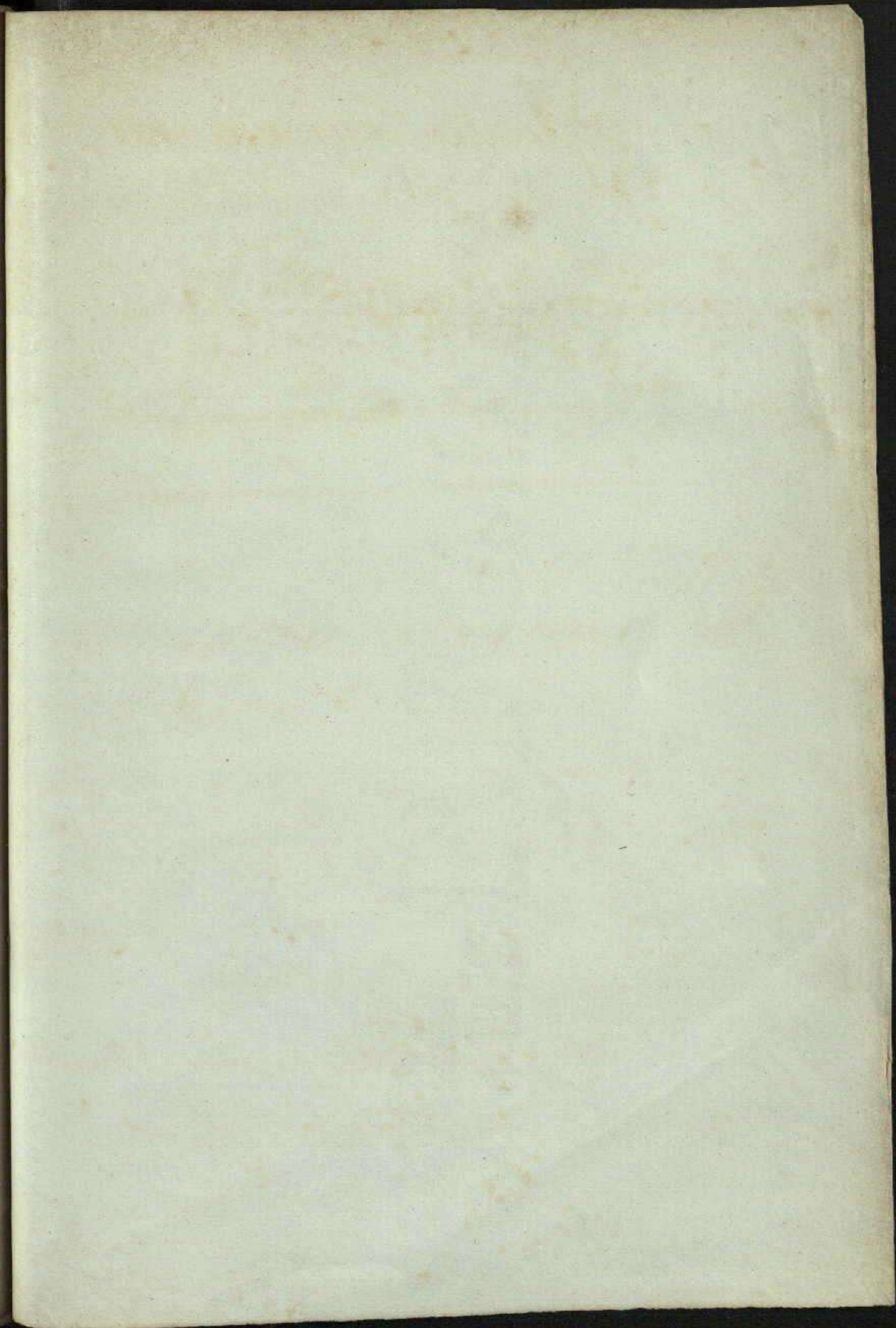

Si de l'obra.

1006443679